

betyder det i Virkeligheden, hvad betyder det over for de store Skattebyrder, der blive paalagte for at redde netop den Befolkning, som køre fra de smaa Landstationer ind til Byerne? Det betyder jo intet. Og hvad betyder endelig denne Sum lige over for en mulig Konvertering, hvor man giver 300,000 Kr. uden Uro i Landet for at faa 150,000 Kr.s Indtægt med Uro i Landet. Jeg kan ikke se rettere, end at vi støtte den højtærede Minister for offentlige Arbejder ved at holde paa de 2,6, der vil give ham forøgede Indtægter uden i Virkeligheden at skade noget Menneske; thi det skader ingen, at han betaler den Plads, han ønsker at faa i et Tog. Intet Menneske kan dog forlange, at Staten skal befordre ham gratis fra et Sted til et andet; men det er omtrent det Forhold, der i Øjeblikket bestaar. Jeg tillader mig derfor paa det bestemteste at anbefale at stemme mod Forslaget om at nedsætte de 2,6 til 2,5.

Høst: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre. At Jernbanetaksterne bør forhøjes, er klart nok — det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Der er imidlertid enkelte Banestrækninger, hvor en Forhøjelse vil vise sig meget følelig, og hvor den vil medføre en betydelig og til Dels vel ogsaa berettiget Misfornøjelse; jeg tænker navnlig paa saadanne Banestrækninger, der nærmest og hovedsagelig maa betragtes som Turistbaner, og særlig tænker jeg da paa Banen mellem Kjøbenhavn og Helsingør. Den benyttes jo navnlig om Sommeren af en Mængde Mennesker, som gøre Udflugter op til Nordsjælland, men hvis man forhøjer Taksten for Kørselen til Helsingør betydeligt, saa er jeg bange for, man derved vil berøve disse Mennesker Adgangen til at komme ud paa Landet, ganske afset fra, at Helsingør vil lide et ikke ringe økonomisk Tab, hvis Turiststrømmen væsentlig indskrænkes. Førend 1896 var det jo saaledes, at Dobbeltbilletter mellem Kjøbenhavn og Helsingør for anden Klasse kun kostede 3 Kr., efter Loven af 1896 blev det forhøjet til 3½ Kr., og nu vil det blive højere endnu. Det vil vist blive føleligt for ikke ganske faa Mennesker. Jeg kunde derfor have ønsket, at der var givet Administrationen en Bemyndigelse til for saadanne Baners Vedkommende der hovedsagelig maa betragtes som Turistbaner, at nedsætte Taksterne noget, og jeg skal henstille til det højtærede Udvalg, om det ikke

inden tredie Behandling maatte finde Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg er vis paa, at det derved vilde vække megen Glæde hos det store Publikum.

Breinhold: Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) søgte at imødegaa adskillige af de Grunde, jeg havde anført for at foretrække Grundtaksten 2,5 for Grundtaksten 2,6, og blandt disse hans Modbemærkninger vare flere rettede mod en Paastand, som jeg skulde have fremsat, og som skulde gaa ud paa, at jeg frygtede for, at Trafikken derved kunde hemmes, og at man vilde komme til et daarligere finansielt Resultat. Det har jeg imidlertid slet ikke sagt, jeg har blot udtalt, at en af Grundene til vort Standpunkt var den højtærede Ministers bestemte Modstand mod at gøre et saa stort Spring op ad i Grundtaksten som fra de nuværende 2,5 til 2,6, og det højeste, jeg sagde i denne Henseende, var, at denne Modstand fra Ministerens Side neppe savnede al Grund. Jeg kan altsaa for mit personlige Vedkommende tage mig denne Indvending ret let. Men naar det ærede Medlem imidlertid mente, at det var saa ganske givet, at der ikke var nogen som helst Grund til en saadan Frygt som den, jeg udtalte, at Ministeren havde næret, saa maa jeg dog sige, at hans Henvisning til, hvad Etaten i hans Ministertid havde gjort gældende, dog kun turde have en tvivlsom Berettigelse; thi jeg antager, at den højtærede Minister netop havde raadført sig med Etaten, før han rejste sin Modstand. Det er kun disse korte Bemærkninger, jeg finder Anledning til for mit Vedkommende at gøre, og jeg skal ikke i denne Tid, hvor Tiden er saa knap, yderligere forlænge Debatten.

Formanden: Den ærede 6te kongevalgte Landstingsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Juul-Rysensteen: Jeg indrømmer, at jeg mulig har hørt fejl i Begyndelsen af det meget ærede Medlems Foredrag, men det meget ærede Medlem endte jo nu dog sine sidste Bemærkninger med at ytre Tvivl om, hvorvidt de 2,6 vilde være finansielt forsvarlige. Naar det ærede Medlem henviser til, at Etaten nu har skiftet Mening i saa Henseende, kan jeg ikke sige noget imod det, jeg hævder kun, at for to Aar siden var det, jeg sagde, Etatens Mening.